

vil retsforfølge dem, der er ansvarlige for forbrydelser. Det har de så ikke gjort, mange sager er blevet henlagt osv. Men jeg vil godt spørge om en ting: Påstod russerne ikke nøjagtig det samme i maj sidste år? Var der ikke nøjagtig den samme påstand? Var der ikke nøjagtig den samme liste af sager, som nu var blevet åbnet, bl.a. den omtalte masseakre, og hvor resultatet af de undersøgelser førte til ingenting?

For det andet: Fru Hanne Severinsen bruger det argument, at det er en vurdering af, hvad der gavner tjenestene mest. Men jeg kan ikke forstå, hvorfor det gavner tjenestene mindre i dag, at de forbrydelser, der skete – lad os bare tage dem, der skete før 2001 – bliver undersøgt af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Hvorfor gavner det tjenestene mindre? Det er i hvert fald ikke et synspunkt, som jeg har hørt tjenestenes repræsentanter give udtryk for. Så hvem er det, der anlægger den vurdering, at det vil gavne mindre? Hvordan vil det i fru Hanne Severinsens optik gå ud over tjenestene, at man anlægger den sag?

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Der er bevægelse i Rusland, og Rusland har brug for en eller anden måde at komme ud af den her sag på uden at tabe ansigt. Og jeg er bange for, at hvis vi i den her situation anlægger en sag, går sagen i baglås.

Det er rigtigt, at russerne ikke er kommet særlig langt, men de er i hvert fald kommet så langt, at de anerkender, at det er noget, de skal til at gøre. De rapporterer med jævne mellemrum til os, hvor mange sager der nu er blevet anlagt. Det vil sige, at intentionen er der.

Jeg synes, det bedste, der kan ske, er, at russerne selv og Dumaen får anlagt de sager, sådan at det bliver et egentligt russisk retsopgør om russiske overgreb på deres egne borgere, som det jo er i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Så vidt jeg kan høre, lyder fru Hanne Severinsen nu næsten fuldstændig som en socialdemokratisk udenrigsminister.

Jeg skal nok lade være at læse det brev op, som hr. Mogens Lykketoft, altså den daværende udenrigsminister, skrev til fru Hanne Severinsen, men hun må have læst godt på lektien, for hun kan det nærmest udenad: Der er bevægelse i tingene, vi skal passe på, det er jo en god måde,

vi fortsætter, vi tager det stilfærdigt, de er jo i gang, der er jo nogen, der lytter, osv.

Alt det var tilfældet sidste gang, og da var der heldigvis en god, klar linje om, at der skal andre ting til, fordi myrderierne fortsætter, folkekræbet fortsætter.

Jeg synes, det der med at få opklaret gamle sager er utrolig vigtigt for, at man kan komme videre i en proces, og det mener jeg da egentlig også at både fru Hanne Severinsen og udenrigsministeren mener. Men der er altså også den proces, der sker i øjeblikket, hvor der skal tages affære. Derfor er den der – undskyld – socialdemokratiske udenrigsministertone for beskeden. Det mente man før, og jeg kan ikke se, at der er noget, der har ændret sig ret meget, andet end at der er kommet nye navne på ministerposter og regeringsbænke.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Nu kunne man jo godt have forudset, at der var kommet en debat i Folketinget før regeringsskiftet, den var faktisk annonceret. Og jeg vil gerne sige, at uanset regeringsskiftet ville jeg have sagt det samme.

Kl. 11.25

Jeg blev i løbet af sommeren klar over ved at have prøvet mig frem i Europarådet blandt de forskellige politiske partier i de forskellige lande, at der ikke var stemning for det. Hr. Lykketoft prøvede også. Han kunne ikke få det igenem.

Når man ser på den anden option, nemlig at man presser russerne til selv at få lavet det retsopgør, så tror jeg, det vigtigste er, at det retsopgør kommer, og at det stadige pres på Rusland bliver ved med at være der, men at man gør det på en sådan måde, at man vurderer, at man kan få russerne i tale, at de ikke vender på en tallerken og pludselig fjerner sig fra den forholdsvis forhandlingsvenlige position, som de i den senere tid har været i.

Formanden:

Hr. Jeppe Kofod som ordfører.

Jeppe Kofod (S):

Konflikten i Tjetjenien og Ruslands rolle i den sammenhæng er flere gange og med meget, meget god grund blevet drøftet her i Folketinget, senest i maj 2001, hvor også Folketinget vedtog forslag til vedtagelse nr. V 120.